

A FELTÁMADT JÉZUS ÉLTET MINKET

Módszertani megjegyzések a film vetítéséhez:

Az elemi iskola második osztálya számára készült ötödik sorozat témája a husvét titok. Jézusnak szenvedésével kivívott győzelme a halál fölött és feltámadása, valamint ennek következményeként a mi győzelmünk a halál és a bűn fölött, mivel Benne "új teremtménnyé" lettünk.

A témát megvilágító képek a következőképpen csoportosulnak:

- Jézus megmutatja hatalmát a halál fölött a naimi özvegy fia feltámasztásával / 2, 3, 4 /
- barátja, a betániai Lázár feltámasztásának csodájával / 5 - 13 /
- Jézus önként vállalja értünk a szenvedést és halált / 14 /
- sirba helyezik / 15 /
- harmadnapra azonban feltámad / 16 / és megjelenik a tanúságtevőinek, köztük Mária Magdolnának / 17, 18, 19 /
- Jézus feltámadásához kapcsolódik a mi feltámadásunk. A keresztségben / 20 / új életre támadunk fel. A bűnbánat szentsége / 21 / az Oltáriszentség / 22 / és a többi szentség / 23 / visszaállítja és fentartja bennünk az ujjászülött életét... amíg Krisztusban mi is győzedelmeskedünk a halálon és egy napon a mi testünk is dicsőséges lesz, mint az övé, hogy soha többé meg ne haljunk / 24 / .

Ahogy ez a képek egymásutánjából kitűnik, ez a film több síkban tárgyalja minden vallásoktatás központi témáját, a husvét misztériumot. A gyermekeknek biztonságosan kell megközelíteniük ezt a témát, adjunk nekik pontos és határozott meggyőződést keltő ismereteket. Jézus haláláról szólva el kell kerülni, hogy az egyszerűen egy nagyon jó ember tragédiájának tűnjék, akit honfitársai üldöztek és gonoszságukban elérték, hogy végülis halálba küldték. Az emberi részvétel, melynek szintén meg kell lennie, folyamatosan természetfeletti megfontolásokkal kell kiegészíteni. Ezeket a következő sarkalatos szempontok adják:

- Jézus maga akarta a halált;
- Ő maga választotta ki a halál nemét és idejét;
- azért választotta a szenvedést és a halált, hogy elvegye a világ bűneit és kiengesztelje az Atyát az emberekkel.
- Jézus halála azonban mindig együtt van feltámadásával, azért, hogy állandó örvendező lelkiületet keltsen, melyet az a biztonság ad, hogy Jézus él és köztünk van.

Nem szükséges, hogy a hitoktató Jézus feltámadásának bizonyításával fáradozzék /a gyerekek minden fáradozás nélkül így hiszik/ inkább mélyítse el annak pontos tudatát, hogy ez a feltámadt Jézus velünk van és mi Érte és Benne élünk.

Majd világítsuk meg a feltámadásban való részesülésünket, rámutatva, a keresztségben beleoltódtunk a feltámadt Krisztusba és hogy a többi szentség által - növekszik bennünk az isteni élet.

És végül egy utalás a mi feltámadásunkra. Ez a téma nem kis nehézséggel jár, mivel a feltámadás feltételezi a halált és a halál bizony, még ha csupán szó is, elrettentő.

Természetesen nem arról van szó, hogy kikerüljük a nehézséget: így vagy úgy szembe kell nézni vele, mivel a keresztény életszemlélet egyik lényeges valósága. Ellenben arról van szó, hogy mértékkel kell tárgyalni úgy, hogy a nehézséget könnyen elkerüljük.

Azokra az elemekre kell rámutatnunk, melyek a keresztény halált tipikus kifejezéssel "ajtónak" mondják, mely olyan Országba vezet, amelynek elérésében reménykedünk egész életünkben. Amint Krisztus feltámadt, mi is feltámadunk egykor és részesei leszünk a dicsőségnek, ha életünk során Benne és az ő húsvéti misztériumában élünk.

=====

A FELTÁMADT JÉZUS ÉLTET MINKET

2. Jézus a naimi úton temetési menettel találkozik

Jézus egyik legszebb csodája az, amit Naimban művelt. Figyelj hogyan mondja el Szent Lukács evangélista. Az időben Jézus Naim városa felé közeledett. Vele voltak tanítványai és nagy népsokaság. Ahogy a város kapujához közeledett temetési menet jött kifelé. A halott egy özvegynek egyetlen fia volt. A szegény asszony reményét vesztette el, sirt és vele együtt még sok más asszony is.

Idézzük fel a gyászmenet részleteit. A gyász jeléül a zsidók szakállt növesztettek, fejüket befedték és hamuval hintették be. A koporsó előtt mentek a fuvolások, a mi "zenekarainkra" emlékeztetnek, melyek a menet élén haladnak. Ott voltak még a "siratók", az volt a feladatuk, hogy sirással, gesztusokkal fejezzék ki a család fájdalmát.

3. Jézus közeledik az anyához

Amikor Jézus a gyászmenet közelébe ért és hallotta az anya kétségbeesett sirását, meghatózott. Odalépett az asszonyhoz és így szólt: "Ne sirj!" Az asszony felemelte könnyes szemét, tekintete találkozott Jézus nyugodt arcával és ő is megnyugodott. Jézus a koporsóhoz lépett és megérintette. Akik vitték megálltak. Ő hangos szóval így szólt: "Ifju, mondom neked, kelj föl!"

Figyeljék meg a körülállók szemét, elképedés és remény olvasható le róluk. Talán hallottak Jézusról és tudták, hogy csodákat tett.

4. Az ifju felkel

Erre a halott mozogni kezdett és életjelt adott magáról. Azok, akik kísérték a koporsót, gyorsan levették róla a lepleket, melyekbe bele volt csavarva. Ekkor az ifju kitárta karjait és anyjához sietett, aki boldogan halmozta el csókokkal feltámadt fiát. Félelem szállta meg mindnyájukat és áldani kezdték Istent. "Nagy próféta támadt köztünk. Isten meglátogatta népét."

5. Egy ember hírül adja Jézusnak Lázár betegségét.

Jézus mindenkit meggyógyított és mindenkivel jót tett; de voltak különösképpen szeretett barátai.

Egyike volt ezeknek Lázár, akinek két nővére volt: Márta és Mária. Jézus többször is betért hozzájuk apostolaival étkezni. Egy napon a nővérek hírnökököt küldtek Jézushoz, hogy mondja meg: "Testvérünk, Lázár, akit szeretsz, beteg." Jézus egy ideig csendben maradt, majd így szólt: "A betegség nem okozza halálát, hanem Isten dicsőségére lesz, hogy ezáltal megdicsőüljön az Isten Fia."

6. Jézus beszél az apostolokhoz

Jézus nem indult el barátja meglátogatására, hanem néhány napig még helyben maradt. Majd váratlanul így szólt apostolaihoz: "Lázár, a mi barátunk elaludt. Megyek, hogy felkeltssem álmából." "Uram - vetették ellen az apostolok - ha elaludt, meggyógyul." "Lázár meghalt, de én örülök miattatok, hogy nem voltam ott, hogy higgyetek. Menjünk most hozzá."

Jézus magabiztos, egyedül Ő tud csak parancsolni a halálnak. Számára és egyedül az Ő számára a halál nem halál, hanem elalvás, azt mondja ezzel, hogy feltámasztja őt.

7. A siró Márta Jézus lábánál

Márta és Mária háza szomorú emberekkel van tele, akik Lázárt siratják. Jézus közeledténak hírére Márta azonnal eléje ment, lába elé borult és így szólt: "Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg testvérem, de tudom, hogy most is, bármit kérsz az Istentől, megadja Neked."

A gyász szokásos külső kifejezése: borotvátlan szakállak.

8. Jézus szól Mártához

Jézus felsegítette Mártát; majd a többiekhez is fordulva így szólt: "Lázár fel fog támadni." Márta könnyes szemmel panaszosan mondta: "Tudom, hogy föl fog támadni a feltámadáskor az utolsó napon." Jézus ünnepélyes arccal, a szavakat tagolva mondotta: "Én vagyok a feltámadás és az élet: aki bennem hisz, még ha meg is halt, élni fog! Mindaz, aki belém vetett hittel él, nem hal meg sohasem." Majd megkérdezte: "Hova tettétek őt?"

Márta tekintete Jézusra irányul: hisz benne.

9. Barátok a sirnál

"Jöjj Uram nézd meg" felelték a barátok. És Jézus Betánia dombján keresztül velük ment, míg Lázár sirjához ért. Az egy kővel elzárt barlang volt a sziklás domboldalba vágva.

10. Jézus sir

Akkor Jézus könnyekre fakadt.

Amikor ezt a nép látta, ezeket mondogatták: "Nézzétek, mennyire szerette őt... Nem tudta volna megakadályozni, hogy ez, akit annyira szeretett, meg ne haljon?"

Jézus valóságos ember s mint ilyen, ugyanugy érez, mint mi. Így közelebb érezzük őt magunkhoz, egy lett közülünk.

11. Szolgák elveszik a sirt elzáró követ

Jézus rendelkezett: "Vegyétek el a követ."

A mellette álló Márta így szólt hozzá: "Uram, már negyednapos. Ezért.... Jézus ránézett, erre elhallgatott. Majd hozzátette: Nem mondtam: Ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét?"

És amikor a szolgák elvették a követ, Jézus égre emelte tekintetét és így imádkozott:

"Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. Én ugyan tudom, hogy mindenkor meghallgatsz, csak a körülálló népert mondom, hogy higgyék: Te küldöttél engem."

12. Jézus a nyitott sirmál

Azután a sir nyílásához közeledve, hangos szóval kiáltotta:

"Lázár, jöjj ki!"

13. Lázárt megszabadítják a leplektől

És Lázár engedelmeskedett. Jóllehet meghalt és négy napja ~~meghalt~~ eltemették, kijött a sirból. Lába és keze pólyával volt körültekerve, arca pedig kendővel bekötve.

Jézus így szólt: "Oldjátok fel őt, hogy járni tudjon."

Lázár átölelte nővéreit; ők pedig sirtak és nevettek örömben, elragadtatva térdeltek le a Mester előtt, aki ezt mondta: "Én vagyok a feltámadás és az élet."

14. Jézus a kereszten

Nem sokkal Lázár feltámasztása után Jézust elárulták, halálra ítélték.

A katonák a Kálvária dombon ráfektették Jézust a keresztre. Először kezeit szegelték rá a kereszt vízszintes ágára, majd a kereszt hosszanti szárára rászegezték lábait. Azután felemelték a keresztet és a földbe rögzítették. Jézussal együtt két gonosztevőt is felfeszítettek.

Három óráig tartó szörnyű haláltusa után Jézus így szólt: "Atyám kezébe ajánlom lelkemet."..... Beteljesedett."

Majd lehajtva fejét, meghalt.

Figyeljük meg az ég színeit: A Jézus halála feletti szomorúságot fejezik ki. Ugy látszik, hogy az egész világ reményének vége. Valóban az a halál élettelensége, ahol nincs Krisztus. De három nap múlva visszatér a világba a Fény.

15. Jézust sirba helyezik

Jézust még aznap délután eltemették tanítványának, Arimetai Józsefnek kertjében levő sirba.

Miközben az asszonyok sirtak és imádkoztak, a férfiak sirba helyezték Jézust; majd egy nagy követ hengerítve a sir bejáratához, lezárták azt. Mindezt sebtében tették, mivel az első csillag jelezte már a szombati ünnepet.

16. Jézus feltámad

Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán egyszerre nagy robaj támadt. Az Ur egyik angyala jött le az égből, odament a sirhoz és lehengerítette a követ. Arca olyan volt mint a villám. Az örök félelmükben félholtra váltak.

Jézus feltámadt a halálból!

Győzött a halál felett, életre kelt és feltámadva diadalmasan ragyogott.

17. Mária Magdolna és az angyalok

Kevéssel napkelte után Mária Magdolna bement Arimetai József kertjébe és a sirhoz közeledett. Nagy félelemmel töltötte el az, amit a hajnali szürkületben látott.

A kő el volt hengerítve. A sirból két angyal szólt hozzá: "Asszony ne sirj. Te a Názáreti Jézust keresed, akit keresztre feszítettek. Feltámadt, nincs itt."

18. Mária Magdolna Jézust kertésznek nézi

Magdolna nem érti az angyalok beszédét és kétségbeesetten bolyong a kertben. Egy férfi jön vele szemben, Jézus az, de ő kertésznek gondolja és így szól hozzá: "Elvitték Uramat és nem tudom hová tették. Ha te vitted el, mondd meg hová titted, hogy magammal vihessem."

19. Magdolna felismeri a feltámadt Jézust

Jézus így szólt: "Mária!"

Erre ő felismerte Jézust, lába elé borult és felkiáltott: "Mester." Jézus így szólt hozzá: "Engedj el! Még nem mentem fel Atyámhoz. Menj most testvéreimhez és vidd hírül nekik: Fölmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez."

Mária Magdolna elment és hírül adta a tanítványoknak: "Láttam az Urat és ezt mondta nekem."

Jegyezzük meg Magdolnának Jézus felé irányuló tartását. Immár minden megváltozott: ha valaki megismeri és befogadja Jézust, élete megtelik örömmel.

20. A keresztségben mi is feltámadunk

Talán felmerül benned most a kérdés: Miért halt meg Jézus? Miért támadt fel? Ha Jézus nem halt volna meg értünk, a bűn büntetéseként valamennyien elvesztünk volna, nem juthattunk volna fel az Atyához, aki a mennyben van. Örök halállal haltunk volna meg.

Jézus érettünk halt meg a kereszten és érettünk támadt fel. Halálával és feltámadásával adott életet nekünk. Örök életet, isteni életet. Ezt a keresztségben kaptuk meg. Ennek a nagy szentségnek ereje "új teremtménnyé" tett minket. Új életre születünk újjá, Isten gyermekeinek életére.

Figyeljük meg a két gyertyát: a husvéti gyertya a feltámadt Jézus jelképe, a kis gyertya pedig a hit világosságának a jelképe. A kis gyertyát a nagy gyertya lángjánál gyújtottuk meg.

21. Mi is feltámadunk a szentgyónásban

Jézus halálával és feltámadásával lehetővé tette számunkra, hogy visszanyerhetjük Isten barátságát, ha a bűnnel elvesztettük azt. A bűnbocsánat szentségével Jézus visszaállítja az isteni életét, melyet elrabolt a bűn. A szentgyónásban Krisztussal együtt mi is új életre támadunk fel.

22. Az Oltáriszentségben mi is feltámadunk

A feltámadt Jézus élete éltet bennünket. Hogy azonban lelkileg élhessünk lelki táplálékra van szükségünk. Jézus eledelünkül lesz az Oltáriszentségben. táplál minket és állandóan növeli bennünk az isteni életet. A szentáldozásban a feltámadt Jézus testét vesszük magunkhoz. Áldozni annyit jelent, hogy tökéletesen egyesülünk a keresztáldozatban, mely a szentmisében jelenvalóvá lesz.

23. Betegek szentsége

Elmondhatjuk, hogy a keresztény egész életét a feltámadt Krisztus vezeti és gyámolítja. Amikor az élet végén betegség figyelmezteti, hogy fel kell készülnie ennek a siralomvölgynek az elhagyására, a feltámadt Jézus a betegek szentségével készíti elő erre a nagyjelentőségű lépésre. Ezzel a szentséggel részesíti őt a bűn és a halál feletti győzelmében, mert Őbenne, általa és Ővele le lehet győzni a halált is.

24. Sir a feltámadt Krisztus szobrával

Igen, Jézussal le fogjuk győzni a halált is. Egy napon mi is meghalunk, mint mindenki. De nem maradunk örökre halottak. Jézus megmondta, hogy föl fogunk támadni.

Jézus halálával és feltámadásával megszerezte számunkra azt a kiváltságot, hogy részesüljünk feltámadásában. Ahogyan Ő meghalt értünk, de utána feltámadt, ugyanúgy egy napon mi is meghalunk, de utána feltámadunk Vele. Hálásnak kell tehát lennünk Jézusnak, hogy a keresztségben feltámadásának részeseivé tett bennünket és megadta a reményt, hogy Vele együtt lehetünk a mennyben.

+++++